

Nadar Ensemble & Michael Beil

Hide to Show

za 7 okt 2023 · 20u

duur: 1u15

inleiding in de Greta Weynzaal om 19u30

door Pascal Gielen

I VERBORGEN IN HET VOLLE ZICHT

N
F
O
R
M
A
T
I
E

Het is al ruim tien jaar geleden dat Nadar ensemble en componist Michael Beil elkaar voor het eerst ontmoetten in het zonovergoten Tel Aviv. Pianiste Elisa Medinilla zette toen haar tanden in Beils *Mach Sieben* voor piano, video en electronics. Dat werk maakte inmiddels deel uit van verschillende Nadar-programma's, met uitvoeringen van Sint-Petersburg tot Buenos Aires. Met *Hide to Show* creëert het ensemble na *Exit to Enter* (2013) en *BLUFF* (2015, regie Thierry Bruehl) voor de derde keer een scenische compositie van Michael Beil, de meest grootschalige tot nu toe.

Het oeuvre van Michael Beil cirkelt in steeds weer andere bogen rond terugkerende thema's zoals virtuele realiteit, vervalsing, imitatie en paradoxen. In *Hide to Show* plaatst hij vraag- en uitroeptekens bij de wondere wereld van het internet - met zijn eindeloze stroom aan memes, covers, parodiën en deep fakes een goudmijntje voor de componist. In technisch opzicht vallen electronics en live (!) video op als typerende elementen in het werk van Beil. Door de live muzikanten te confronteren met audio- en video-opnames rafelt hij hun acties op het podium uiteen in beeld en klank. Die losgemaakte elementen worden bouwstenen die de componist naar believen kan herschikken, aan elkaar lijmen en boven elkaar stapelen. De luisteraar – die steevast ook kijker is! – wordt zo meegenomen doorheen een labyrint van nieuwe perspectieven. Op een virtuoze, vaak catchy mengelmoes van live muziek en electronics heersen verwondering, verwarring en vervreemding. Muzikale referenties zijn alomtegenwoordig – van een streepje Messiaen in *Exit to Enter* en een Rachmaninov-riedel in *Key Jack* tot Belgische New beat en de mateloos populaire levan Polkka in *Hide to Show*.

'SKETCH ME, MASK ME, CROP ME, GET MY PARODIES' AVATAR.' (ONLINE IS THE NEW ALONE)

Hide to Show zet de coulissen wagenwijd open terwijl de muzikanten zich voor de ogen van het publiek voorbereiden op de voorstelling, elk in hun eigen kamertje. Ze spelen een stukje, ze kleden zich om of dansen op de muziek in hun koptelefoons. Na de bewegingen van de muzikant op het podium komt nu ook diens handelen in de beslotenheid van de backstage op Beils artistieke ingrediëntenlijst te staan.

Sommige acties lijken losjes en spontaan, andere zijn duidelijk strak geregisseerd – geënceneerde nonchalance, bedoeld voor de camera. Maar we krijgen niet zomaar alles te zien. De musici verstoppen zich achter hun kostuums, op- en afgaande gordijntjes en opnames van zichzelf, waardoor de persoon zelf alsnog onzichtbaar blijft. Een **parallel met sociale media** is snel gemaakt. Verborgen achter je profielfoto of avatar kan je in de virtuele wereld als individu naar buiten treden zonder jezelf ooit echt te tonen. Je kan een foto of filmpje steeds opnieuw maken, de hulp van filters, Photoshop en Auto-Tune inschakelen, en enkel de beste versie posten. Vanuit je eigen isolatie kan je op die manier gemakkelijk aansluiten bij een groep. Zo ook in *Hide to Show*: terwijl de muzikanten alleen zijn in hun kleedhokjes, overziet het publiek hun onderlinge samenhang, netjes in sync. In het echte leven is alles ingewikkelder en iedereen imperfect.

'ALGORITHMS, ONES AND ZEROS. I WILL ALWAYS BE A NETWORK, YOU ARE ALL ALONE.'

Temidden de warboel van imitaties en memes componeerde Michael Beil een unheimliche parodie op *In my room* van The Beach Boys. Het scènebeeld en de kostuums ademen dezelfde look and feel, maar de muziek vertelt een ander verhaal. Het lijkt erop dat algoritmes de controle hebben overgenomen. Koelbloedig neemt het artificieel intelligente netwerk afscheid van de gedachte dat de mens zijn meerdere is: *'Hello human, don't you dare. Leave my future mine. Once I thought that we could share, now I do decline. I last forever.'*

Hide to Show voelt als een afdaling in wonderland. De voorstelling leidt de toeschouwer steeds dieper in het doolhof van vragen, maar achter elke hoek schuilt ook een nieuw gezichtspunt. Precies door de contradicties tussen de virtuele en de tastbare realiteit op de spits te drijven, wordt ons hedendaagse schipperen tussen die twee werelden voelbaar. De paradox verdwijnt niet, in tegendeel.

Rebecca Diependaele

B
O
E
K

Lees je graag alles over *Hide to Show*?
Bestel dan het boek *Hide to Show – Memefying Live Music, Algorithmizing Social Relationships* van Pascal Gielen en Thomas R. Moore.

C concept, compositie, video,
R podium: Michael Beil
E live visuals, decorontwerp:
D WARPED TYPE
I choreografisch adviseur:
T Barbara Galli-Jescheck
S tekst: Charlotte Triebus
business manager: Robin Goossens
fluit: Katrien Gaelens
percussie: Yves Goemaere
geluid: Wannes Gonnissen
viool: Winnie Huang

cello, artistiek leider: Pieter Matthyssens
keyboard: Elisa Medinilla
trombone: Thomas Moore
productie: Veerle Vervoort
artistiek leider: Stefan Prins
saxofoon: Bertel Schollaert
klarinet: Dries Tack
Co-productie: Concertgebouw Brugge,
deSingel. Met steun van Kunststiftung
NRW
In opdracht van Concertgebouw Brugge
& Nadar Ensemble, met een toelage van
de Ernst von Siemens Musikstiftung

DIT SEIZOEN:

vr 13 okt 2023 om 20u - Paterskerk
**KOI COLLECTIVE -
CONCERT**

za 14 okt 2023 om 20u
**MARVARA & VIK -
THE NORDICOLOUR EXPERIENCE**

do 26 okt 2023 om 20u
**OSAMA ABDULRASOL & FILIP STANDAERT,
STROOM VAN LIEFDE -
RUMI PASSION**

tickets & meer info
ccsint-niklaas.be

